

"זרעי קיץ,

נישאים ברוח...

מעירים זיכרונות,

מעוררים ערגונות..."

טיפ שני: היו גם אתם כאותם תושבי הכפרים הקרים, או להבדיל- הנמלים... התכוננו מבעוד מועד.

שמרו את הזרעים. יבשו ענפים. ואחסנו במקפיא עלים טריים.

את הבזיליקום החד-שנתי שזונח אותנו עם בוא ימי הקור- נגזום עכשיו, לפני הפריחה, ונאחסן בקופסאות סגורות או בשקיות רב-פעמיות שניתן להוציא מתוכן אויר, ולסגור בפס לסגירה חוזרת. הרי זו בהחלט דרישה קצת מוגזמת- לחיות ללא בזיליקום במשך כל העונה הקרה.

כך עדיף לאחסן גם את עלי הנענע והלימונית - עבור התה החורפי, ואת עלי הפיגם עבור צנצנות הזיתים שנכין. (השנה- צפוי שפע של יבול. תתכוננו.) אחסון והקפאת העלים הטריים- יתבצע מיד לאחר הגיזום.

הזעתת- במיטבו בחורף, אך ניתן לייבש, למולל בעדינות, להפריד את העלים מהענפים, ולשמור בצנצנת מחוטאת (כמו צנצנת לריבה ביתית) שסגורה היטב. אפשר לשמור לכל השנה במזווה- אם שם קריר ואפלולי, או בצנצנת שאינה שקופה. וכך גם את האורגאנו, הטרגון והקורנית- עבור הסלטים והתבשילים, ואת הלואיזה - עבור התה. המרווה, שמתאוששת לקראת הסתיו המתקרב, ריחנית במיוחד לפני הפריחה החורפית. שעות הבוקר- הן השעות המומלצות לגיזום. הצמח רענן, עם מירב האנרגיה, והבלוטות הארומטיות תפוחות.

מייבשים במרפסת המוצלת, או בבית במקום מאוורר. אפשר בסלסלות קש, אפשר במסננות המטבח, ואפשר לקשור ברפיה ולתלות במהופך- עלים למטה, וענפים למעלה.

תולים בכל מקום- בחצר, במטבח או בפינת האוכל- אגדים של מרווה, רוזמרין, לבנדר, לואיזה. וורדים. והבית מתמלא בעיטור וניחוח ריחני, מעיר זכרונות, מעורר ערגונות...ומשכין חיוכים ואהבות.

בקיץ הקודם, אוגוסט דאשתקד- היינו בטיוח משפחתי משובח ברומניה.

התמונות האופייניות שהופיעו בכל פינה- היו כמובן ערימות הקש הגבוהות, עגלות הסוסים העמוסות בחציר המתניידות ממלכות הכבישים בסוף היום, מגרפה ענקית על כתפי האיש או האשה הצועדים לביתם להפסקת הצהריים, ולכל אורך היום- התושבים העמלנים וקלשוניהם- בשדות.

קוצרים, מערמים, ומאגדים. וכל אלו- בקלשון, מגרפה, מגל וחרמש ידני.

נטיתי לחשוב שיש גזמה מסוימת בתיאורי התיירים החוזרים מרומניה, והנה- כך הוא ולא אחרת. בכל הטיול שלנו לא פגשנו כלל בחרמש מוטורי, שלא להזכיר מכסחות למיניהן, או שומו שמים- איזה קומביין אחד לפחות. זוהי עונת הקציר ואיסוף התבואה.

אנשים נשים וגם קצת טף ראינו לפעמים, זקנים וצעירים, כאלה שנראים איכרים וכאלה שיתכן שעובדים בעירייה... כולם עסוקים בעבודה הזאת בדיוק שתפקידה הוא להיערך לימות הגשמים הקור והשלגים העתידה להגיע. עבודה מחזורית שכזאת שהעלתה אצלי שוב ושוב את מראה הנמלים השוקדות וזריזות במיוחד בשלהי הקיץ.

קיץ, חברים- כולנו מרגישים. מה שאנחנו עדיין לא מרגישים- אלו הם הרמזים של רוחות הסתיו. הן עוד לא כאן. אבל הן יגיעו.

ולהפתעתנו הרבה- בדיוק כשיתאים לנו לחלוט תה צמחים, ככה לפינת הזולה שלנו בגינה- בערב קריר... נגלה שאט אט נעלמת לה הנענע, הלואיזה משירה עלעליה, הלימונית מידלדלת, ואההה- איפה הזוטא הנפלאה? טיפ ראשון: רוצו אל הגרניום הלימוני. הוא לא יכזב. וכן, גם אל המרווה- היא נכנסת עכשיו לעונת העדנה שלה...

איך בוב - אפרוניה ואתכנת- נוא, אשר "נוף בניהול"

מוזמנים לקבל את מתנת ראש השנה מאת "שביל גישה" - מתקן לייבוש תבלינים. הכן כמו ידוך. ראה מודעתנו בגליון זה